

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **ASG service s.r.o.**, IČO: 292 79 992, se sídlem Orlí 482/3, Brno, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem, se sídlem Květná 171/11, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2025, č. j. MPSV-2024/238237-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2025, č. j. 62 Ad 1/2025-61,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti tamtéž uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 11. 10. 2024, č. j. BMA-T-234/2024, kterým byla stěžovateli podle § 78a odst. 10 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, stanovena povinnost vrátit příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce za 4. čtvrtletí roku 2022 ve výši 816.969 Kč.

[2] Součástí kasační stížnosti je návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel tento návrh odůvodnil tím, že částka, kterou má uhradit úřadu práce, by měla na jeho podnikatelskou činnost existenční dopady. Jejím uhrazením by došlo k zásadnímu narušení *cashflow* stěžovatele a mimo jiné i ke komplikacím při úhradách ostatních provozních nákladů (včetně mzdových nákladů jeho zaměstnanců). Stěžovatel v rámci své podnikatelské činnosti zaměstnává osoby se zdravotním postižením, pro které na trhu práce vytváří zaměstnanecká místa v režimu tzv. chráněného trhu práce. Je tak dán veřejný zájem přiznání odkladného účinku, resp. na tom, aby jeho podnikatelská činnost do okamžiku vydání rozhodnutí o kasační stížnosti nebyla ohrožena. Popsaná hrozící újma je nepoměrně větší než újma, která by přiznání odkladného účinku hrozila správním orgánům. Krajský soud odkladný účinek žalobě přiznal.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyhověl. Tvrzení stěžovatele neprokazují, že by mu

kasační stížností napadeným rozsudkem vznikla nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout třetím osobám. Kromě uvedení částky, kterou má dle pravomocného rozhodnutí úřadu práce vracet, a obecného konstatování o narušení jeho *cashflow* a komplikací při úhradách ostatních provozních nákladů stěžovatel nespécifikoval, jaký konkrétní rozsah újmy by mu mohlo způsobit nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Veřejným zájmem je ochrana chráněného trhu práce tak, aby se sestával ze spolehlivých a seriózních zaměstnavatelů. Stěžovatel má možnost požádat úřad práce o umožnění splacení předmětné částky ve splátkách podle § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje, a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele i z obsahu soudního spisu soud dovedl, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Vrácení předmětného příspěvku v důsledku vykonatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaného by stěžovatele nepochybně po finanční stránce poškodilo, neboť výše vyměřeného odvodu je poměrně vysoká, byť stěžovatel nedoložil, že platba odvodu je pro něj likvidační. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2025, č. j. 10 Ad 2/2025–28, jímž žalobě přiznal odkladný účinek (předtím, než věc postoupil krajskému soudu v Brně), přitom vyplývá, že částka 816.969 Kč představuje více než 10 % oběžných aktiv stěžovatele a víc, než kolik tvoří všechny jeho disponibilní peněžní prostředky. Městský soud dále zmínil, že z výkazu zisku a ztráty za rok 2023 vyplývá, že stěžovatel vykazuje mzdové náklady v celkové výši 27 milionů korun, tudíž by zaplacení uložené částky mohlo mít negativní vliv na chráněná pracovní místa nebo na vyplácení nároků těchto zaměstnanců.

[6] Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu vzhledem k tomu, že přiznání odkladného účinku pouze dočasně (do doby rozhodnutí o kasační stížnosti) odkládá vykonatelnost rozhodnutí žalovaného. Ani žalovaný nevyjádřil obavu, že v důsledku odložení výkonu jeho rozhodnutí by jeho pozdější realizace mohla být ohrožena. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je.

[7] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na dodržování pravomocných správních rozhodnutí

pokračování

ukládajících povinnost účastníkovi řízení. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Ke stěžovatelem zmíněnému veřejnému zájmu na tom, aby se chráněný trh práce skládal ze spolehlivých a seriózních zaměstnavatelů, Nejvyšší správní soud konstatuje, že vzhledem k tomu, že stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, o které nebylo doposud meritorně rozhodnuto, nemůže zdejší soud vycházet z toho, že stěžovatel postupoval protiprávně. K žalovaným zmíněné možnosti stěžovatele požádat podle § 156 daňového řádu o splacení předmětné částky ve splátkách, Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel nemá právní nárok na to, aby této jeho žádosti bylo vyhověno. Není ji proto možné zohlednit při posouzení jeho žádosti o přiznání odkladného účinku. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Protože obě zákonné podmínky vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku byly splněny, Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatele důvodným a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu